

Sygn. akt IV.U 378/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Starzychowicz - Świerczek

Protokolant: Sylwia Fajkiel

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2015 r. w Krośnie

sprawy z wniosku D. M.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.**

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania **D. M.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

z dnia 6 lipca 2015 roku znak: (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e .

Sygn. akt IV U 378/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 listopada 2015 r.

Decyzją z dnia 06.07.2015 r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J., w oparciu o przepis art. 3 ust. 1 i art. 9 ust. 1, 2, 3 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz.U. z 2009 r, Nr 167, poz. 1322 ze zm.) oraz art. 49 pkt 2 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 159), odmówił D. M. prawa do zasiłku chorobowego z funduszu wypadkowego w wysokości 100% podstawy wymiaru.

Powyższą decyzję zaskarżył D. M., wnosząc o przyznanie mu prawa do zasiłku chorobowego w wysokości 100% podstawy wymiaru.

Wnioskodawca zarzucił, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych błędnie zastosował w niniejszej sprawie przepis art. 49 pkt 2 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 159). Zgodnie bowiem z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14.05.2012 r., sygn. akt P 12/10 (Dz.U. z 2012 r., poz. 622) za podstawę wymiaru zasiłku chorobowego powinna zostać przyjęta wysokość miesięcznego wynagrodzenia wnioskodawcy tj. kwota 1.800 zł brutto.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od dnia 27.02.2015 r. D. M. objęty został dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym, jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia. Wnioskodawca zawarł bowiem w dniu 27.02.2015r. umowę zlecenia z (...) A. Ł. w M.. Zgodnie z postanowieniami umowy za wykonanie zleconych prac zleceniobiorca otrzymywał miał wynagrodzenie w wysokości 1.800 zł brutto miesięcznie. W przypadku niepełnego miesiąca wynagrodzenie miało być pomniejszone o dni robocze nieprzepracowane.

W dniu 02.03.2015 r. D. M. uległ wypadkowi przy pracy. Do naliczenia zasiłku chorobowego należnego wnioskodawcy przyjęto kwotę 150 zł, jako kwotę wynagrodzenia otrzymaną przez D. M. za dwa dni lutego 2015 r., czyli za pierwszy miesiąc kalendarzowy ubezpieczenia.

dowód: akta zasiłkowe

Sąd w całości dał wiarę dowodom z dokumentów przeprowadzonym w sprawie. Są one bowiem logiczne i spójne, a ich rzetelność nie została zakwestionowana.

Sąd rozważył co następuje:

Zgodnie z art.49 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby lub macierzyństwa (Dz. U. 2014 poz. 159 t.j.), w przypadku ubezpieczonych wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, jeżeli niezdolność do pracy powstała przed upływem pełnego miesiąca kalendarzowego ubezpieczenia chorobowego, podstawę wymiaru zasiłku stanowi kwota przychodu określona w umowie przypadająca na pierwszy miesiąc kalendarzowy ubezpieczenia, pod odliczeniami, o których mowa w art. 3 pkt 4, a jeżeli kwota ta w umowie nie została określona, kwota przeciętnego miesięcznego przychodu innych ubezpieczonych, z którymi płatnik składek zawarł takie same lub podobne umowy.

W oparciu o powołany przepis ustawy ZUS prawidłowo dokonał ustalenia wysokości podstawy wymiaru zasiłku chorobowego wnioskodawcy. Opierając się na treści umowy zlecenia z dnia 27.02.2015 r. oraz pisemnej informacji zleceniodawcy organ rentowy ustalił, że wynagrodzenie wnioskodawcy za pierwszy miesiąc kalendarzowy ubezpieczenia tj. luty 2015 r. wyniosło 150 zł

(1.800 zł brutto x 6 dni w tygodniu x 4 tygodnie = 75 zł za 1 dzień pracy). Według bowiem zapisu umowy wynagrodzenie miesięczne D. M. wynosiło 1.800 zł brutto, przy czym w przypadku niepełnego miesiąca wynagrodzenie miało być pomniejszane za dni robocze nieprzepracowane. Wnioskodawca objęty został dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym w dniu 27.02.2015 r., a wniosek o wypłatę zasiłku chorobowego z tytułu wypadku przy pracy złożył w dniu 02.03.2015 r. Z tego względu podstawą wymiaru zasiłki chorobowego stała się kwota 150 zł tytułem wynagrodzenia za dwa przepracowane dni miesiąca lutego 2015 r.

Nieporozumieniem jest zdaniem Sądu powoływanie się na wnioskodawcę na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14.05.2012 r., sygn. akt

P 12/10 (Dz.U. z 2012 r., poz. 622). Analiza bowiem treści powołanego orzeczenia wskazuje, że dotyczy on odmiennego stanu faktycznego i prawnego. Powołanym orzeczeniem zrównano bowiem sposób obliczania podstawy wymiaru zasiłku chorobowego osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, podlegających dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, z osobami będącymi pracownikami, w sytuacji gdy niezdolność do pracy osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą powstała przed upływem pełnego miesiąca kalendarzowego ubezpieczenia chorobowego, w sytuacji gdy ubezpieczenie było poprzedzone ubezpieczeniem chorobowym z innego tytułu.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, odwołanie należało oddalić.

Orzeczenie znajduje uzasadnienie w treści powołanych przepisów ustawy.